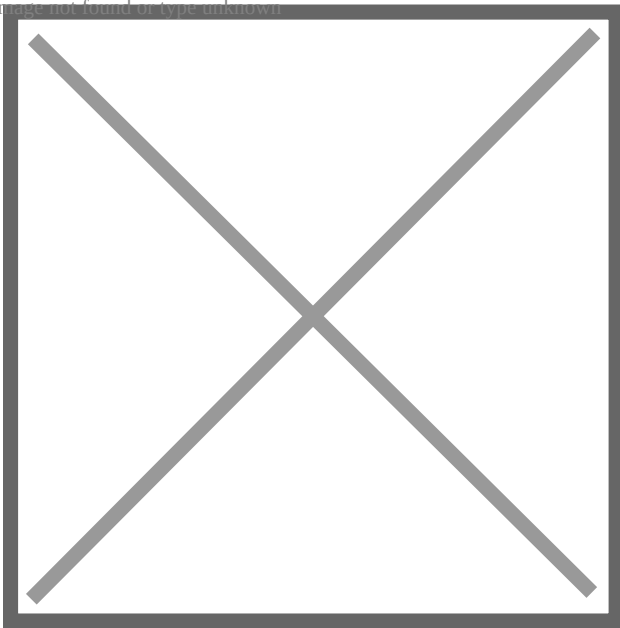

Η χάρις του Αγίου Πνεύματος εμφανίζεται σαν ένα άρρητο φως

/ [Θαυμαστές διηγήσεις](#)

Image not found or type unknown

Άγιος Σεραφείμ του Σαρώφ.

[Μιλά ο Άγιος Σεραφείμ του Σαρώφ στον Ν. Μοτοβίλωφ]: Πολλές φορές ο Κύριος φανερώθηκε στα μάτια των ανθρώπων, που ήθελε να φωτίση, με τη θέα της Χάριτος του Αγίου Πνεύματος που είναι φως.

Θυμηθήτε την Μεταμόρφωση του Κυρίου πάνω στο Θαβώρ. «Και εγένετο εν τω προσεύχεσθαι αυτόν το είδος του προσώπου αυτού έτερον και ο ιματισμός αυτού λευκός εξαστράπτων, και ιδού άνδρες δύο συνελάλουν αυτώ, οίτινες ήσαν Μωυσής

και Ηλίας» (Λουκ. 9, 29-30) – λουσμένοι με το ίδιο φως...

Επίσης η χάρις του Αγίου Πνεύματος εμφανίζεται σαν ένα άρρητο φως σε όλους αυτούς που ο Θεός επιθυμεί να φανερωθή.

- Μα Μπάτουσκα, επέμενε ο Μοτοβίλωφ, με ποιο τρόπο μπορώ να αναγνωρίσω την παρουσία της χάριτος του Αγίου Πνεύματος μέσα μου;

- Είναι πολύ απλό, φίλε του Θεού. Ο Θεός λέγει: «Όλα είναι απλά γι' αυτόν που αποκτά τη σοφία». Το κακό με μας είναι, ότι δεν αναζητούμε αυτήν τη θεϊκή Σοφία, η οποία, επειδή δεν είναι «εκ του κόσμου», δεν είναι και αλαζονική.

Μιλώντας γι' αυτή τη Σοφία, ο Κύριος είπε: «Ο Θεός θέλει πάντας ανθρώπους σωθήναι και εις επίγνωσιν αληθείας ελθείν».

Και μιλώντας προς τους Αποστόλους: «Ούτω και υμείς ασύνετοί εστε;» (Μαρκ. 7, 18). «Ουδέποτε ανέγνωτε εν ταις γραφαίς» (Ματθ. 21, 42). Αφού όμως ήλθε επ' αυτούς το Άγιον Πνεύμα, ο Θεός διήνοιξε τις διάνοιες τους και έτσι μπορούσαν και έγραφαν: «Έδοξε τω Αγίω Πνεύματι και ημίν»...

- Ωστόσο, ξανάρχισε ο Μοτοβίλωφ, συνεχίζω να μη καταλαβαίνω πως μπορώ να είμαι σίγουρος ότι βρίσκομαι μέσα στο Άγιο Πνεύμα, να αναγνωρίσω μέσα μου την αληθινή του παρουσία.

- Σας είπα ήδη, φίλε του Θεού, πως είναι πολύ απλό. Τι σας χρειάζεται παραπάνω;

- Μου χρειάζεται να μπορέσω να το καταλάβω ακόμη καλλίτερα! «Τότε», γράφει ο Μοτοβίλωφ, «ο πατήρ Σεραφείμ με έπιασε από τους ώμους και είπε»:

- Είμαστε και οι δυο μέσα στην πληρότητα του Αγίου Πνεύματος. Γιατί δεν με κοιτάζεις;

- Δεν μπορώ, Μπάτουσκα, ξεπετάγονται κεραυνοί από τα μάτια σας. Το πρόσωπο σας έγινε πιο φωτεινό και από τον ήλιο...

- Μη φοβάστε. Γίνατε και σεις τόσο φωτεινός όσο και γω. Και σεις τώρα είσαστε μέσα στην πληρότητα του Αγίου Πνεύματος, αλλιώς δεν θα μπορούσατε να με δήτε.

Και γέρνοντας το κεφάλι του προς το μέρος μου, μου είπε στ' αυτί:

- Ευχαριστήστε τον Κύριο, που σας παραχώρησε αυτή τη χάρη. Είδατε – ούτε το σημείο του σταυρού έκανα. Μέσα στην καρδιά μου νοερά μόνο προσευχήθηκα. «Κύριε, αξίωσέ τον να δη καθαρά με τα σωματικά μάτια, την κάθοδο του Αγίου Πνεύματος, όπως στους εκλεκτούς σου δούλους, όταν ευδόκησες να τους

φανερωθής μέσα στη μεγαλοπρέπεια της δόξης Σου»!

Και αμέσως, ο Θεός εισάκουσε την ταπεινή προσευχή του φτωχού Σεραφείμ. Πώς να μην τον ευχαριστήσουμε γι' αυτό το καταπληκτικό δώρο που χάρισε στους δυό μας; Ακόμη και στους μεγάλους ερημίτες ο Θεός δεν φανερώνει πάντα έτσι τη Χάρη του...

Γιατί δεν με κοιτάζετε στα μάτια; Κοιτάξτε με χωρίς φόβο. Ο Θεός είναι μαζί μας!

Τον κοίταζα, [γράφει ο Μοτοβίλωφ], και ένοιωσα να με συνεπαίρνη ένας ακόμη μεγαλύτερος φόβος. Φαντασθήτε να σας μιλάει ένας άνθρωπος και το πρόσωπο του να βρίσκεται σαν στο κέντρο ενός μεσημεριάτικου ήλιου. Βλέπετε τις κινήσεις των χειλιών του, την εναλλασσόμενη έκφραση των ματιών του, ακούτε τον ήχο της φωνής του, νοιώθετε τα χέρια του να σας σφίγγουν τους ώμους, συγχρόνως όμως δεν βλέπετε ούτε τα χέρια του, ούτε το σώμα του, ούτε και το δικό σας, παρά μόνο ένα εκθαμβωτικό φως που απλώνεται ολόγυρα σε απόσταση πολλών μέτρων, φωτίζοντας το χιόνι που καλύπτει το λειβάδι και που πέφτει απαλά πάνω στο μεγάλο στάρετς και σ' εμένα. Πώς να περιγράψω κανείς αυτό που δοκίμαζα τότε;

- Τι αισθάνεσθε; ρώτησε ο στάρετς.

- Αισθάνομαι εξαιρετικά καλά.

- Πώς «καλά»; τι θέλετε να πείτε μ' αυτό το «καλά»;

- Η ψυχή μου είναι γεμάτη με μια ανέκφραστη σιγή και ειρήνη.

- Αυτή είναι η ειρήνη, για την οποία, μιλούσε ο Κύριος, όταν έλεγε στους μαθητάς του: «Ειρήνην την εμήν δίδωμι υμίν· ου καθώς ο κόσμος δίδωσιν, εγώ δίδωμι υμίν» (Ιωάν. 14, 27). «Ει εκ του κόσμου ήτε, ο κόσμος αν το ίδιον εφίλει· ότι δε εκ του κόσμου ουκ εστέ, αλλ' εγώ εξελεξάμην ημάς εκ του κόσμου, δια τούτο μισεί υμάς ο κόσμος» (Ιωάν. 15, 19).

Σ' αυτούς τους ανθρώπους που διαλέχτηκαν από τον Θεό και μισήθηκαν από τον κόσμο, τους δίνει ο Θεός την ειρήνη, την οποία και σεις τώρα αισθάνεσθε, αυτήν την ειρήνην, όπως λέει ο απόστολος «την πάντα νουν υπερέχουσαν».

Ο Σωτήρας μας την ονομάζει δική Του ειρήνη, καρπό της δικής Του γενναιοδωρίας και όχι του κόσμου τούτου, γιατί καμιά επίγεια ευδαιμονία δεν μπορεί να τη δώσει. Σταλμένη από ψηλά, από τον ίδιο το Θεό, ονομάζεται ΕΙΡΗΝΗ ΤΟΥ ΚΥΡΙΟΥ.

Από το βιβλίο της Ειρήνης Γκοραΐνωφ ο «Άγιος Σεραφείμ του Σάρωφ», των εκδόσεων Τήνος.